

I november 1978 tog Sveriges Riksdag beslutet om att vissa befattningar inom försvaret skulle öppnas för kvinnor. Samtidigt har i samhället ansträngningar gjorts för att ge kvinnor tillträde till arbeten som av tradition har betraktas som "manliga".

Kvinnans jämställdhet i många avseenden ifrågasätts inte idag utan är en självklarhet. I jämställdhetsdebatten har vissa överdrifter kommit in, främst då det gäller skillnaderna mellan kvinnors och mäns förmåga att utföra hårt fysiskt arbete. Då många befattningar för yrkesanställda inom försvaret kräver fysiskt arbete av olika typ och intensitet, är det att förvänta, att motsvarande diskussion uppkommer vad beträffar de befattningar som skall öppnas för kvinnor inom försvarets yrken. För att en verklighetsbaserad diskussion skall möjliggöras, har institutionen för försvarsmedicin vid FOA och VPV ansett det motiverat att försöka definiera den nuvarande forskningsfronten beträffande kvinnans arbetsförmåga.

Vi har därför konsulterat ett antal av de förmämsta forskarkrafterna i Skandinavien inom områdena arbetsfysiologi, ergonomi, neurofysiologi, endokrinologi, gynekologi, psykologi, arbetspsykologi, psyko-sociologi och dessutom, kanske det viktigaste, representanter från arbetslivet med erfarenhet från funktioner, där kvinnor och män redan är jämställda. Denna konsultation ledde till symposiet "Kvinnans prestationsförmåga psykiska, sociala och fysiologiska aspekter" arrangerat i Stockholm den 22 mars 1979.

Intresset för symposiet blev stort och många önskemål uttrycktes om dokumentation av dess innehåll. Symposiets deltagare har välvilligt ställt sitt material till förfogande för en sammanfattning. Där är vår förhoppning att denna skall kunna fungera som faktakälla, när det gäller den fortsatta diskussionen, speciellt med avseende på vilka yrken inom försvaret som direkt kan öppnas för kvinnor.